

לב:

עין משפט
נר מצוה

ז א מ"י פ"י מל'
 שמונת ח"י :
 נא ב ג ד ה טס הל'
 ו והלכה י'
 נב ט ו מ"י פ"ד מל'
 טוען הלכה ט ופ"ד
 מהלכות גדולה הל' יד ועין
 כ"כ פסוק עין טה
 טו"ס"ח ח"מ פ"ה טפ"ק
 יג ופ"י טפ"ד ט"ג:
 נג ז מ"י פ"י מל'
 הירושל' מ"י טו טמל
 פסוק ו טו"ס"ה אר"י פ"י
 ח טפ"ק טג:
 נד ח מ"י פ"י מל'
 שמונת ח"י :
 נה ז מ"י טס הל' יג:
 נו ז מ"י טס הל' יד:

רבינו חננאל

תחלוקת בערי מדינה
לאמר לאמר וכו' ודברים
לפסוק כמקור כו'. ונמצא
שזה אחד בחינת מן
בערי מדינה כמשה:
לכל מדינה שמביע בערי
אחד הנה הנה וכו' נמצא
דמקם אחד נמצא מחברה
קמי דא דאמר ואמר
אין חספי דרדיו חספי.
ואבעיה וכפר בו דרבי
ועדות מן מהם היא ר'
אמר דאמר הנה ר'
מחבי שבעה אריות
ואני יכול ליבעה אר'
איכה דא דהרדא דהרדא
הוא לא כפר אלא
דמקם אחד דא דהרדא
שבעה ואני יכול
ליבעה משלם: והכל
מדרש בנורה בחבור מן
שבעה אחד ודיו שיעור
חשורין והרשעה שיעור
וכפר בו שתיים עדות
מקור הוא. דאמר ר'
אם שריון חשורין דהרדא
שבעה למחבי לא ואני
יכול ליבעה ומשלם: אמר
ר' פפא לכל מדין
שמביע ער מיתה פדא
דאמר ר' דאמר אסתר
בבי דרסא. אבל אלא
לא דרדא דא דרדא
היא ליל לבד דאמר
על פיה חשורין מחברה
לא מן חשורין האשה
שאמר מה בעלי תשא
מה שתיים ר'
כח שמי אומרים תשא
וחשורין מחברה חשורין
היא לכל מדינה דהרדא
כח שמי יבבעה ער'
לכל מדינה שמביע ער'
דאמר מיתה בעלה וכפר
בו שתיים. דאמר אפר לא
הוא אסתר מחברה
ואקשין דא דחביתא אשה
מקריעה היא. והתביע
דא קרקע לא איפשיט
שתיים. ודחיקן ולא
התביע. לא מטליט
מחיים. וקיל דא תפשה
מטליט נפרעת מהם: כפר
הוא דאמר חסור
וכפר ודאמר ר' חסור
שמיסר שתיקן חסור חסור
הוא מוקים ר' דאמר
והנה מוקים לא לרישא
באשכא לרישא וסיפא
בחין דא דבסור. ור' יוחנן
מוקים לרישא ולסיפא
בחין דא דרדא ורישא
כפיה ופרייה וסיפא
כפיה והרדא. והוא
כפיה מפרה והרדא לא
קמי: ר' תנאי חו לו חו
חו ערם מן דא דהרדא

שבועת העדות פרק רביעי שבועות

היה ליה בגלן. משום דכל דבר מחזיקין ליה נחוקא מי שפיה
צדו ולא היו שני עדים לא הוה מהימן למימר ידי חטפי
השקט נמי חזק דמדהוה ליה ביה בגלן וא"ת ומהמינה נשבעה
לדידהוה חטף מינו דלא בעי אלא נחטפי והוה מהימן נשבעה
דכה"ג אמר בטוף המוכר את הבית
(י"ד דף ע"ג) בני מפקד אלל חבירו
בשטר נתלמן לומר נשבעה החורתי
שלא ילל מ"ל ליה היאך שטרך דרדי
מחי בעי נבמוי דלי בעי חמר נאכסו
נאמן נשבעה (ה) ויש לומר דירא
לשקר בדבר ששעד מחמישו כדאשכחן
במחוקק הכתים (ס"ד דף ל"ג) וס"י גבי
נכא דר שרשוד מחמישו לקות חזי
לא מתיא אמרנא דהא נפק עליה קלא
לדעא דרמיא הוא ואין אלס שוען
בגלן דבר שהקלו מחמישו מיהו
לירכא לטעמא דמחוי נשבעה ואינו
יכול לישבע דמשלם בגלל נשבעה לא
היה חושש להכחיש את העד ואיכא
מינו אלל לישבע בדבר שהעד
מחמישו הוא ודאי קשה לו כמו בדבר
מחמישו ממשי: **ואמר** ר' הוריה
שבעה אכחביז אה. תימה דהוה ליה
למימר וי ואמר ויתקולו דהיי הלבנתא
דלמחר לקמן פרק כל הנשבעין (דף
ל"ג) וס"י ע"ב ר' נתנמן עובדא ויתקול
ועוד אמר דר' אבה הוא דלמחר
חורה נשבעה למחויז לה כדמוכח
ההם מנפסא דהכל וא"כ הוה ליה
למימר הכל מודים צעד אחד וכשנעדר
משור המיכר ר' אבה:

שמע מינה משביע עדי קרקע
חייב. קאי נמי אהכל
מודים בעד סוטה:

אבל בפירה והודאה איבא לא.
(א) קלת חימה להר"ר יעקב
דאורלינג"ש דלפניה והודאה שמעין
נמי מרשא דטעמא כשכפר תוך כדי
דיבור אף שני חייב משום דראשון נמי
יכול לחזור עדיין ולהודות דאי ללא
דיכול לחזור ולהודות שני אחאי חייב:
הא

לא צריכא כגון שכפרו שניד
והא קא משמע לן דתוך כדי
לה להווא ברבי יוסי הגלילי ר
דתוך כדי דיבור כדבור דמי א
כדי דיבור תרתי למה לי מ
והוראה אימא לא קמ"ל: הוי
השניה: כ בשלמא שניה תתח

מורה זה: הוא לוי מחויב שבושע.
היה השבועה שהעבד מחייבו ליבעע על
בעליו והשביעמו שיעבד זה כדי שמו
כגון דאמר לה לדידה. מוך לביד מה
אברהם לשם על דמן האלה שאלמה
לרב פסא שהמשיבע עדים על עדות
איהם נבנת אלה מן הפרקע. ומשני דלע
השאלא אורא אורא ודכריוויכו כפרי.
ועדין לא כפר השני: דכרש ודור
מחייב לאו לאשמעינן חיונה דכופר אל
ויסר הגלילי אחי לא לשמענין דמוך
ופרישו. כפר השני בידו לא דיוור
במוך כדי דיוור בידו לאחור בו

ומחלוקת בעדי סוטה. אותה מחלוקת שנחלקו חכמים ורבי אלעזר ברבי שמעון במשיב עד אחד של ממון באותה מחלוקת עלמו חלוקים הם במשיב שני עדי סוטה סוטה ויפרו דלרבי אלעזר דמחייב במשיב עד אחד דממון ממוס דלרבי הגורס לממון מחייב נמי בבתי דיני העירי שחל

גורמין לה צהבה מודה מירחא
בדיקת מים: הכל מודים בשכנגדו
חשוד על השכונת. מי שבעל דינו
חשוד על השכונה ויכפר לו ממון
ועד אחד יודע בו והשכונה זה שיעיד
וכפר שהוא חייב שזה אחד מן
השכנים ונותנין להם חמשתין כ'ס'
השכנים (לקמן דף מה:). הלכך חילו
העיד וחייב את השכונה שניה היו כ"ד
מנגלגין את השכונה על זה ליטעו
ולשלו: וכל מודים בעד ר' אבה.
כמשכני עד אחד כעין מעשה דר'
אבה לחמך לקמן שהוא חייב דהמפרס
ואולי: מי יימר דמשכנתא. ואחתי
גורם לנמון הוא דהוי ולכרנן פטור:

דאָמער מ'ר. לקמן פערקל כל העשנפ
 היכל דשנין חשודין חזרה שנועה
 על המחזיק אותה ומתוך שאינו יכול
 ליפגע שבוט שחור הוא מעלם שהרי
 או שנועה או שלומין מוטלין עלי.
 הלכך המבטיע עד אחד היודע בדבר
 וכפר חייב העד קרנ שנועה שחם
 העיד מחזיק הלוה שנועה ואין כל
 שנועה מתאר שנייה חשודין אלא
 שלומין: **נפסא.** החיבת כסף מותן
 לשון ירשעיה (ט) הפסל נקל חרש:
חטפי וידי חטפי. שני חטפי
 שאתה גולתו ממני: **ליפטרם.**
 להמחזירם שהרי אין כאן שני עדים
 ומינו דאי צדי אמר לא חטמתי כי
 אמר נמי ידי חטמתי נאמן: **איכא**
אמר סהדא. דחטפה מיניה ואי הוה
 אמר לא חטמתי הוה צריך ליפגע
 להכחיש העד: **לישלם.** שאין כל
 החוטפין נאמנים לומר שגל גולתו
 דאי"ל אין קל גזנן שמשלם ואפילו יש
 עדים: **ליכא טרי סהדי.** דחטפה
 ואיכא ליממר מינו: **לשפעת.** שנועה
 שהעד מחזיק: **כיון דאמר אין חטפי.**
 הוה ליה כגולן והמתחייב שנועה על
 פי עד אחד צריך ליפגע על מה
 שהעד מעיד ולהכחיש את העד חזר
 איתו יכול ליפגע על קל שהרי מודה
 הוא לדבריו עד שחטפה והוה האי
 גבדא אלל שנועה זו כגולן אלל כל
 שנועות שאינו יכול ליפגע עליהן אף
 זה בשבועות זו אינו יכול ליפטר שהרי

[illegible]

מסורת הש"ס

(א) [לקמן מז. א.] (ב) לקמן דף
מז. ב"ב דף לג. (ג) [ע' פס'
לקמן מז. ד"ה הוה א.]
(ד) יבמות דף נג. ודף קיד:
עדות פ"א תי"ב (ה) [לקמן
לז. א.] (ו) כס"א: מיתה.

הנהגות הב"ח

(ב) חתם ד"ה הוה ליה
והי' וי"ל דירא. נ"ב מחזק
הנחתם דף לז מנואר
חתם דמסקי דשפי
חמרוק חתם כס"ג
משמע כספר מרומם הדשן
ק"י ש"ה דדברי החתם
סמרי האדני: (ג) ד"ה
ואחר וכו' הוה ליה
למחר וינקו כל' וחסות
ואחר נמחק: (ד) ד"ה אבל
והי' קלח חתם. נ"ב והר"ן
חזק קושית א ע"ש:

מוסף רש"י

[illegible]